

dette forhindres, og det er noget, som har langt større Betydning end Spørgsmaalet om Retten til at afskedige dem.

I Virkeligheden er Forholdet dette, at det er kun smaa og lidet væsentlige Sager, som Underdommerne ere den endelig Domsmagt i, ellers staa de under Paaanke til højere Instans. Naar jeg altsaa mener, at det danske Folketing kan forsvare at vedtage Retsreformen uden for Øjeblikket at ophæve Forbindelsen mellem Underdommer og Politimester, er det, fordi jeg med al Anerkendelse af Princippets store Betydning mener, at den praktiske Betydning af dets Anvendelse er grumme ringe.

Noget anderledes stiller det sig maaske med Indførelse af Anklagemyndigheden. Jeg vil derom sige, at hvis Anklagemyndigheden uden Vanskelighed og uden alt for store Omkostninger kunde være indpodet paa dette Lovforslag, vilde jeg have været med til at gøre Forsøg derpaa, men jeg maatte desværre komme til det Resultat, at det ikke ret vel kunde lade sig gøre. Jeg har saa ment, at man da maatte være glad over at anerkende det store og betydningsfulde Fremskridt, der ligger i Loven. Og mangler der saa virkelig to af de Punkter, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og andre ønske, og de vise sig at have saa stor Betydning i Fremtiden, ja, saa hører jo Fremtiden ogsaa det ærede Medlem til, og han vil da til den Tid kunne stille Forslag om Forandringer. En anden Sager det, hvis det viser sig, at man føler sig vel under det nye System uden Ændringer, da er der ingen Grund til at skænke de Taarer Medfølelse, som det ærede Medlem nu udgyder i denne Anledning. Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslagene og Lovforslaget.

Dinesen: Jeg ønsker blot at gøre et Par Bemærkninger. Jeg har haft Lejlighed til at udtale mig mod den foreliggende Lov tidligere, og det er derfor kun enkelte Punkter, jeg endnu ønsker at fremhæve. Overfor den ærede Minister, der talte om Omkostningerne ved denne Sag, skal jeg bemærke, at det er godt nok, at den ærede Minister siger, at Tingene staa frit overfor de nye Love og de Udgifter, der senere ville komme til at foreligge. Men Forholdet turde dog være det, at er denne Lov først vedtagen, maa Rigsdagen føle sig bunden til at vedtage de Udgifter, som de Love, der slutte sig hertil, ville medføre. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer)

udtalte om de Byrder, som denne Retsordning i økonomisk Henseende vil medføre for Befolkningen. Det er dog ikke den Side af Sagen, jeg ønsker at pointere. Men derimod det, at den Lov, som vi nu ere i Begreb med at gennemføre, vil paalægge Befolkningen en ny Række af borgerlige Ombud ved det komplicerede System med Nævningers Udtagelse. Vi, der have levet med i By og paa Land og have set, hvorledes Omfanget af de borgerlige Ombud gennem Tiderne stadig er blevet forøget ved de Beslutninger, Rigsdagen har truffet, have nogen Opfordring til ogsaa at se paa denne Side af Sagen. Vi kunne ikke lukke Øjnene for, at disse meget omfattende borgerlige Ombud økonomisk og — jeg havde nær sagt — moralsk have ødelagt mange Statsborgere. Hvor mange er det ikke, der i Tidernes Løb økonomisk ere gaaede til Grunde ved at have paataget sig borgerlige Ombud af mere eller mindre besværlig Art, hvorved de ere blevne dragne bort fra den hjemlige Gerning, ved hvilken de skulde opretholde deres økonomiske Tilstand. Jeg tror derfor, det er et Moment, der, om det end ikke er blevet fremdraget stærkt tidligere, dog bør fremhæves. Det er i alt Fald et Moment, der spiller en Rolle for mig, naar jeg vedblivende er imod denne Lov.

Ellinger: Den ærede Ordfører udtalte sig om ærede Medlemmer, der havde talt om Bekostningerne ved denne Sag, og som det syntes, rettede han denne Bemærkning mod mig. Jeg skulde have sammenblandet de Udgifter, som Retsreformen umiddelbart medfører, og dem, som falde paa Statskassen, naar den overtager en Del af de Udgifter, Kommunerne nu have. Denne Anke forekommer mig ikke at være berettiget. Naar det ærede Medlem ser efter, hvad jeg har skrevet i Betænkningen, vil han se, at jeg har holdt disse to Ting skarpt adskilte fra hinanden.

Til det ærede Medlem fra Kalundborg (Krabbe) vil jeg sige, at i begge de Tilfælde, jeg nævnedes fra en engelsk Dommers Erfaringer, fik den tiltalte ikke en mildere Straf, end han burde have haft. Det ene Tilfælde var saadant, at han skulde være frifunden, men Nævningerne blev netop forhindrede i at tilkende ham den Frihed for Straf, som de vilde, ved den enkelte Mands Optræden. Nu mente den ærede Ordfører, at der var dog en Trøst overfor dette Tilfælde deri, at det ikke vilde komme til